

Mandag 23.01.06

Elektriske feltlinjer

[FGT 22.2; YF 21.6; TM 21.5; AF 21.6; LHL 19.6; DJG 2.2.1]

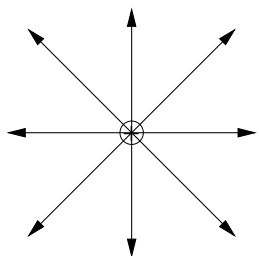
- gir en visuell framstilling av \mathbf{E} i et område
- \mathbf{E} ligger tangentielt til feltlinjene overalt
- styrken på \mathbf{E} (dvs $|\mathbf{E}|$) er proporsjonal med tettheten av feltlinjer, dvs antall feltlinjer pr flateenhet

Konsekvenser av dette er bl.a. at

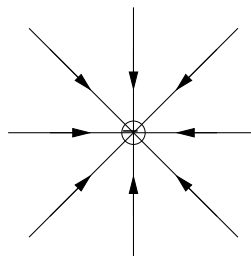
- feltlinjene går radielt *ut fra* positive (punkt-)ladninger og radielt *inn mot* negative ladninger
- like mange feltlinjer går ut fra ladning $+Q$ som inn mot $-Q$

Eksempler:

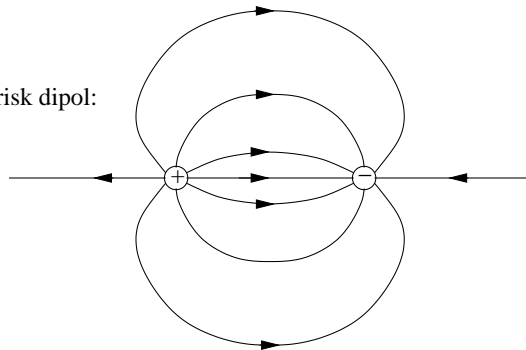
positiv punktladning:

negativ punktladning:

elektrisk dipol:

Elektrisk dipol og elektrisk dipolmoment

[FGT 22.1; YF 21.7; TM 21.4; AF 21.11; LHL 19.10; DJG 2.2.1, 3.4.2]

Dersom vi har to ladninger q og $-q$ i en viss innbyrdes avstand, har vi en elektrisk dipol. Avstandsvektoren \mathbf{d} fra den negative ladningen $-q$ til den positive ladningen q beskriver hvordan de to er lokalisert i forhold til hverandre.

Dipolens elektriske *dipolmoment* \mathbf{p} er da:

$$\mathbf{p} = q\mathbf{d}$$

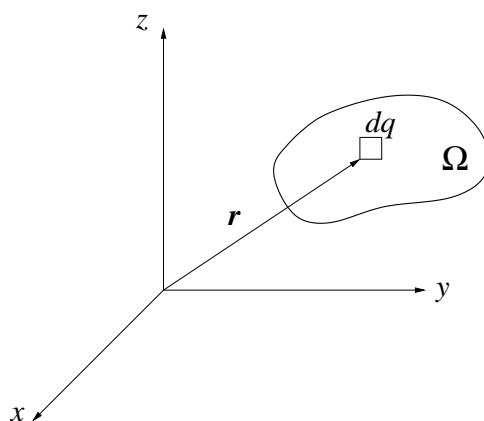
Dipolmomentet er altså en *vektor* som peker fra den negative mot den positive ladningen, med størrelse lik produktet av ladningen q og avstanden d .

Enhet for elektrisk dipolmoment: $[p] = [qd] = \text{Cm}$.

Mer generelt kan vi definere det elektriske dipolmomentet for en vilkårlig ladningsfordeling innenfor et romlig område Ω :

$$\mathbf{p} = \int_{\Omega} \mathbf{r} dq$$

Her kan Ω være et område i 1, 2 eller 3 dimensjoner.

I 1D ("linjeladning"):

$$dq = \lambda(x) dx$$

$$\mathbf{r} = x \hat{x}$$

I 2D ("flateladning"):

$$dq = \sigma dA$$

$$= \sigma(x, y) dx dy \quad (\text{kartesisk})$$

$$\sigma(r, \phi) r dr d\phi \quad (\text{polarkoord})$$

$$\mathbf{r} = x \hat{x} + y \hat{y} \quad (\text{kartesisk})$$

$$r \hat{r} \quad (\text{polarkoord})$$

I 3D ("romladning"):

$$\begin{aligned}dq &= \rho dV \\ &= \rho(x, y, z) dx dy dz \quad (\text{kartesisk}) \\ &\quad \rho(r, \theta, \phi) r^2 dr \sin \theta d\theta d\phi \quad (\text{kulekoordinat}) \\ \mathbf{r} &= x \hat{x} + y \hat{y} + z \hat{z} \quad (\text{kartesisk}) \\ &\quad r \hat{r} \quad (\text{kulekoordinat})\end{aligned}$$

Det elektriske dipolmomentet \mathbf{p} er bare entydig definert dersom systemet har null netto ladning, dvs

$$Q = \int_{\Omega} dq = 0$$

Dersom systemets nettoladning Q er forskjellig fra null, vil \mathbf{p} avhenge av hvor vi plasserer origo (dvs $\mathbf{r} = 0$).

Eksempel: Stav med lengde $2L$, positiv ladning λ_0 pr lengdeenhet på den ene halvdel ($0 < x < L$), negativ ladning $-\lambda_0$ pr lengdeenhet på den andre halvdel ($-L < x < 0$). Bestem stavens elektriske dipolmoment \mathbf{p} .

Løsning:

$$\mathbf{p} = \int_{-L}^L x \hat{x} \lambda(x) dx = \hat{x} \lambda_0 \left(\int_{-L}^0 (-x) dx + \int_0^L x dx \right) = \hat{x} \lambda_0 \left(\frac{L^2}{2} + \frac{L^2}{2} \right) = \lambda_0 L^2 \hat{x}$$

Elektrisk potensial

[FGT 24.2; YF 23.2; TM 23.1; AF 21.9; LHL 19.9; DJG 2.3.1, 2.3.2, 2.4.1]

Vi har en *konservativ* kraft \mathbf{F} dersom arbeidet $\int_A^B \mathbf{F} \cdot d\mathbf{l}$ er uavhengig av veien mellom startposisjonen A og sluttposisjonen B .

Eksempler på konservative krefter: Gravitasjonskraften mellom to masser. Den elektrostatiske kraften mellom to ladninger.

Eksempel på ikke-konservativ kraft: Friksjon.

Mer generelt har vi et *konservativt vektorfelt* \mathbf{G} dersom *veiintegralet* $\int_A^B \mathbf{G} \cdot d\mathbf{l}$ er uavhengig av integrasjonsveien mellom A og B .

For et konservativt vektorfelt \mathbf{G} gjelder:

$$\oint \mathbf{G} \cdot d\mathbf{l} = 0$$

der \oint angir integral rundt *lukket kurve* i rommet.

Vi fortsetter med dette i uke 5!